

A review of the psychometric properties of the persian version of the short revised compassionate love for humanity scale

Vajiheh Ghorbani¹, Mohsen Mohammadpour¹, Ali Akbar Foroughi², Fatemeh Moheban³, Mehdi Derakhshani⁴, Samane Soltanabadi¹

1-PhD Student, Department of Clinical Psychology, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran.

2- Assistant Professor, Department of Clinical Psychology, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran.

3- MSc, Department of Clinical psychology, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

4- MSc Student, Department of Clinical psychology, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran (Corresponding Author).
E-mail: Mehdi.derakhshani74@gmail.com

Received: 01/11/2021

Accepted: 06/02/2022

Abstract

Introduction: Compassionate love can involve suitable social behaviors such as protection. The compassionate love scale relative to the human has been made to assess this concept.

Aim: The current study was performed to determine the psychometric properties of the revised short Persian version of the compassionate love scale relative to humans in Iranian society.

Method: The plan of the research is descriptive-correlational. The studied population includes all persons of Kermanshah city above 18-year old in 2021, who participate in this research online. In this study, 510 people were addressed by an available sampling method. The Cognitive and Affective Mindfulness Scale-revised (CAMS-R) questionnaire of Feldman et al. was utilized for convergent validity and Fear of Compassion to others (Gilbert et al.) for divergent validity. The internal consistency method was used to analyze data using Cronbach's alpha and confirmatory factor analysis (CFA) for structural validity with the help of SPSS-25 and Lisrel-8.8.

Results: The Cronbach's alpha coefficient obtained 8.87 for the total scale. The compassionate love for humanity scale (CLS-H-SF) showed the positive and significant correlation with CAMS-R of 139 and negative one that fear of compassion to others was -126 ($P > 0.005$). Also, the results of CFA showed that the single-factor structure has the suitable fitting in the studied population.

Conclusion: Validity of the revised short Persian version of the compassionate love scale relative to humans in Iranian society was confirmed. Researchers and mental health professionals can use this tool as a brief tool to evaluate compassionate love in the research and therapeutic interventions.

Keywords: Compassionate love, Confirmatory factor analysis, Reliability, Validity

---

How to cite this article: Ghorbani V, Mohammadpour M, Foroughi AA, Moheban F, Derakhshani M, Soltanabadi S. A review of the psychometric properties of the persian version of the short revised compassionate love for humanity scale. Shenakht Journal of Psychology and Psychiatry. 2022; 9 (1): 95-105 .URL: <http://shenakht.muk.ac.ir/article-1-1280-en.pdf>

Copyright © 2018 the Author (s). Published by Kurdistan University of Medical Sciences. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-Non Commercial License 4.0 (CCBY-NC), where it is permissible to download, share, remix, transform, and buildup the work provided it is properly cited. The work cannot be used commercially without permission from the journal.

بررسی ویژگی‌های روانسنجی نسخه فارسی کوتاه تجدیدنظر شده

مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت

وجیهه قربانی^۱، محسن محمدپور^۲، علی اکبر فروغی^۳، فاطمه محبان^۴، مهدی درخشانی^۵، سمانه سلطان آبادی^۱

۱. دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشت درمانی ایران، تهران، ایران.

۲. استادیار، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

۳. کارشناس ارشد، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم توانبخشی و سلامت اجتماعی، تهران، ایران.

۴. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران (مولف مسئول).

ایمیل: Mehdi.derakhshani74@gmail.com

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۱۱/۱۷

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۰/۰۸/۱۰

چکیده

مقدمه: عشق شفقت‌آمیز می‌تواند در رفتاری‌های اجتماعی مناسب نظیر حمایت دخیل باشد. مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت برای سنجش این مفهوم ساخته شده است.

هدف: مطالعه فعلی با هدف تعیین ویژگی‌های روانسنجی نسخه فارسی کوتاه تجدیدنظر شده مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت در جمعیت ایرانی انجام شد.

روش: طرح این پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی بود. جامعه مورد مطالعه شامل تمامی افراد بالای ۱۸ سال در شهر کرمانشاه در سال ۱۴۰۰ بود که به صورت آنلاین در پژوهش حاضر شرکت کردند. در این پژوهش ۵۱۰ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس مورد بررسی قرار گرفتند. جهت روایی همگرا از پرسشنامه ذهن‌آگاهی شناختی عاطفی تجدیدنظر شده فیلدمن و همکاران (CAMS-R) و روایی واگرا از پرسشنامه ترس از شفقت به دیگران گیلبرت و همکاران استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از روش همسانی درونی به شیوه آلفای کرونباخ و برای روایی سازه از تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۵ و Lisrel نسخه ۸/۸ استفاده شد.

یافته‌ها: ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل مقیاس ۸۷/۸ بدست آمد. مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت همبستگی مثبت معناداری را با مقیاس ذهن‌آگاهی شناختی عاطفی (۰/۱۳۹) تجدیدنظر شده و همبستگی منفی را با ترس از شفقت به دیگران (-۰/۱۲۶) نشان داد ($p < ۰/۰۰۵$). همچنین نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که ساختار تک عاملی از برازش مناسبی در جمعیت مورد مطالعه برخوردار است.

نتیجه‌گیری: اعتبار و روایی نسخه فارسی کوتاه تجدیدنظر شده مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت در جمعیت ایرانی تأیید شد. پژوهشگران و متخصصان سلامت روان می‌توانند از این ابزار به عنوان ابزاری کوتاه برای ارزیابی عشق شفقت‌آمیز در پژوهش‌ها و مداخلات درمانی استفاده کنند.

کلیدواژه‌ها: عشق شفقت‌آمیز، تحلیل عاملی تأییدی، پایایی، اعتبار

مقدمه

کایکن، بار، جونز و کاواناق^{۱۰}، ۲۰۱۶؛ مونین، شولز و فینی^{۱۱}، ۲۰۱۵). علاوه بر این، شفقت طیف گسترده‌ای از مزایا از جمله نتایج بالینی بهتر، کیفیت مراقبت، رضایت از خدمات، بهزیستی فردی و پیش‌بینی کننده‌های مثبت سلامت روان را شامل می‌شود (مونین، شولز و فینی، ۲۰۱۵؛ مرسین، ابراهیم اوغلو، چاگلار و آکیول^{۱۲}، ۲۰۲۰؛ مکبس و گاملی^{۱۳}، ۲۰۱۲).

بر این اساس، تحقیقات تجربی برای شناسایی شرایطی که ممکن است باعث ایجاد عشق شود و شرایطی که ممکن است مانع ابراز عشق شفقت‌آمیز شود، علاوه برای آگاهی بیشتر از چگونگی پرورش عشق شفقت‌آمیز در افراد و جوامع لازم است (برادی، رایت، آرن و مک لافلین و ولپ^{۱۴}، ۲۰۰۸). همچنین اجرای پژوهش‌هایی برای سنجش توانایی مردم در دادن و گرفتن عشقی همراه با شفقت اهمیت دارد و در این راستا به ابزارهای مؤثر و مفید نیاز است (ساندرس و لاس آنجلیس^{۱۵}، ۲۰۱۳؛ چیس، لائو و سیکلافسک^{۱۶}، ۲۰۲۰).

بر این اساس اسپرچر و فهر اولین بار برای اندازه‌گیری عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت یک مقیاس ۲۱ سؤالی را طراحی کردند که شفقت نسبت به غریبه‌هایی را که نیاز به کمک دارند و یا آسیب‌پذیر هستند، ارزیابی می‌کند. این ابزار از همسانی درونی بالایی برخوردار بود و همبستگی قابل توجهی با اقدامات همدلی، مفید بودن، رفتارهای اجتماعی مناسب، عاطفه مثبت، عزت نفس و تجارب معنوی داشت. با این حال اعتبار محتوایی مقیاس به خاطر وجود بعضی آیتم‌ها که همدلی، مهربانی و نوع

عشق شفقت‌آمیز^۱، نگرشی پایدار یا موقتی نسبت به تمام بشریت است و شامل احساسات، شناخت و رفتارهایی که بر روی مراقبت، نگرانی، حساسیت و گرایش به حمایت، کمک و درک دیگران (به ویژه هنگامی که تصور می‌شود دیگری یا دیگران رنج می‌برند یا نیازی دارند)، متمرکز شده است. این عشق یک حالت نوسان‌دار است که می‌تواند تحت تأثیر شرایط موقعیتی و رابطه‌ای و حالات خلقی موقتی قرار گیرد (ریس، مانیچی و راگ^۲، ۲۰۱۴). اهمیت عشق شفقت‌آمیز برای روابط صمیمی در چندین رویکرد نظری عشق نشان داده شده است (فهر، هاراسیمچوک و اسپره^۳، ۲۰۱۴؛ ون دیرندونک و پترسون^۴، ۲۰۱۵). این مفهوم از همدلی^۵، همدردی^۶ و سایر سازه‌های مرتبط متمایز است. عشق شفقت‌آمیز سازه‌ای گسترده‌تر است؛ زیرا شامل عطفوت، مراقبت و سایر جنبه‌های همدلی است؛ اما همچنین زمینه‌های رفتاری مانند فداکاری را نیز شامل می‌شود. عشق شفقت‌آمیز نسبت به همدلی ممکن است پایدارتر باشد؛ زیرا این احتمال وجود دارد که مستقل از استنباط یک هدف خاص تجربه شود، در حالیکه همدلی ممکن است به طور خاص در پاسخ به رنج کسی روی دهد (کالینز، کین، متز، کیولند و خان^۷، ۲۰۱۴؛ فهر و سپرچر^۸، ۲۰۱۳؛ جانیک و الیور^۹، ۲۰۱۷).

نهادهای حرفه‌ای نظیر مراقبت‌های بهداشتی، آموزشی نیز بر اهمیت شفقت تأکید می‌کنند (استراس، تیلور، گو،

1- Compassionate Love

2- Reis, Maniaci & Rogge

3- Fehr, Harasymchuk & Spreche

4- Van Dierendonck & Patterson

5- Empathy

6- Sympathy

7- Collins, Kane, Metz, Cleveland & Khan

8- Fehr & Sprecher

9- Janicke & Oliver

10- Strauss, Taylor, Gu, Kuyken, Baer, Jones & Cavana

11- Monin, Schulz & Feeny

12- Mersin, Ibrahimoglu, Caglar & Akyol

13- MacBeth & Gumley

14- Brody, Wright, Aron & McLaughlin-Volpe

15- Saunders & Los Angeles

16- Chiesi, Lau & Saklofske

(وانوس، ریچرز و هادی^۵، ۱۹۹۷)؛ بنابراین مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت یکپارچگی نسخه طولانی‌تر را حفظ کرده است و با رفع کاستی‌های محتوای نسخه اصلی بیشتر بر روی عشق شفقت‌آمیز تأکید می‌کند و یک نسخه کوتاه دقیق و معتبر از مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت ارائه می‌دهد (چیسی و همکاران، ۲۰۲۰).

با توجه به اهمیت شفقت در دنیای کنونی و کاربرد آن در امور پژوهشی و درمانی، توسعه و تجزیه و تحلیل ابزارهای برای ارزیابی این مفهوم در فرهنگ‌های مختلف لازم و ضروری به نظر می‌رسد؛ بنابراین با توجه به عدم وجود شاخصی هنجار شده برای سنجش عشق شفقت‌آمیز در داخل کشور، این مطالعه با هدف تعیین ویژگی‌های روانسنجی نسخه کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت در جامعه ایرانی انجام شد.

روش

طرح این پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی با هدف بررسی ویژگی‌های روانسنجی بود. جامعه مورد مطالعه شامل تمامی افراد بالای ۱۸ سال در شهر کرمانشاه در سال ۱۴۰۰ بود که به صورت آنلاین در پژوهش حاضر شرکت کردند. شرکت‌کنندگان قبل از پر کردن اطلاعات دموگرافیک، در ابتدا رضایت آگاهانه خود را برای شرکت در این مطالعه تأیید کردند. ۵۱۰ نفر به صورت در دسترس در این مطالعه شرکت کردند. معیار ورود به این مطالعه شامل تمامی افراد بالای ۱۸ سال و توانایی خواندن و نوشتن بود. معیار خروج نیز عدم پاسخگویی به تعداد ۳ یا بیش‌تر از سؤالات بود. سپس

دوستی را بیشتر از عشق شفقت‌آمیز ارزیابی می‌کردند مورد تردید قرار گرفته بود (اسپیچر و فحر، ۲۰۰۵).
چیسی و همکاران (۲۰۲۰) به منظور دستیابی به یک مقیاس کوتاه که بیشتر بر عشق شفقت‌آمیز متمرکز باشد و در عین حال از پایایی و اعتبار کافی برخوردار باشد، فرم اصلی آن را تجدیدنظر کرده و یک نسخه کوتاه ۹ سؤالی به نام مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت^۱ را طراحی کردند (چیسی و همکاران، ۲۰۲۰). پیش از این، مقیاس دلسوزی مختصر سانتا کلارا^۲، یک نسخه کوتاه ۵ ماده‌ای از مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت، پیشنهاد شده بود. با این حال، این مقیاس کوتاه محدودیت‌های نظیر اتخاذ ضوابط ضعیف انتخاب آیت‌ها و شواهدی از روایی محدود را دارا بود (استراس و همکاران، ۲۰۱۶؛ وانگ، پلنت و لکی^۳، ۲۰۰۸). مقیاس کوتاه باید ارزش افزوده‌ای را هم در تحقیق و هم در عمل ارائه دهد؛ زیرا معیار مؤثر، موجز و محوری‌تر می‌تواند برای مطالعات بزرگ و چند متغیره درباره عشق شفقت‌آمیز که در آن‌ها احتمالاً نیاز به انجام بسیاری از آزمون‌ها و مقیاس‌ها هست، مناسب‌تر باشد (اسمیت، مک کارتی و آندرسون^۴، ۲۰۰۰).
بعلاوه ابزار کوتاه ممکن است در نظرسنجی‌های کوتاه مدت، به عنوان مثال، در مراقبت‌های بهداشتی یا محل‌های کار آموزشی استفاده شود (الدر و ششانی، ۲۰۱۶؛ ون دیرندان و پترسون، ۲۰۱۵). همچنین، پاسخ‌دهندگان ممکن است در طول استفاده از یک فرم کوتاه کمتر احساس خستگی، از دست دادن علاقه و یا درک پرسشنامه‌ها را به عنوان زمان‌گیر و زائد داشته باشند

¹- Compassionate Love Scale for Humanity (CLS-H-SF)

²- Santa Clara Brief Compassion Scale (SCBCS)

³- Hwang, Plante & Lackey

⁴- Smith, McCarthy & Anderson

⁵- Wanous, Reichers & Hudy

نسخه کوتاه تجدیدنظر شده مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت^۳، مقیاس اصلی عشق شفقت‌آمیز در سال ۲۰۰۵ توسط اسپریچر و فهر ساخته شده است و مقیاس کوتاه شده آن در سال ۲۰۲۰ توسط چیسو و همکارانش تجدیدنظر شد. شامل ۹ سؤال است که از نسخه اصلی آن با ۲۱ سؤال بدست آمده است. همانند نسخه اصلی آن یک ساختار تک عاملی را نشان داد. این ابزار میزان عشق یا نوع دوستی شفقت‌آمیز نسبت به غریبه‌ها، مراقبت‌ایثارگرانه و انگیزه برای کمک به بشریت را ارزیابی می‌کند. شرکت‌کنندگان هر آیت‌م را در مقیاس ۷ درجه‌ای از نوع لیکرت از ۱ (اصلاً در مورد من درست نیست) تا ۷ (کاملاً در مورد من درست است) پاسخ می‌دهند. نسخه کوتاه در مطالعه چیسو و همکاران پایایی مناسب و قابل قبولی را نشان داد (۰/۹۰۸). این مقیاس همبستگی مثبتی با عزت نفس (۰/۱۳۷)، عاطفه مثبت (۰/۱۰۵) و رضایت از زندگی (۰/۱۶۱) داشت که نشان‌دهنده روایی همگرایی مناسب آن است. همچنین همبستگی منفی با عاطفه منفی (۰/۱۴۰-) و اضطراب (۰/۱۲۲-) نشان داده است که نشان‌دهنده روایی واگرایی مطلوب آن است (چیسو و همکاران، ۲۰۲۰). همسانی درونی با روش ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل مقیاس، ۸/۷ بدست آمد.

مقیاس ترس از شفقت به دیگران^۴ این مقیاس دارای ۱۰ سؤال است که در سال ۲۰۱۱ توسط گیلبرت و همکاران ساخته شده است. سؤالات براساس مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای از اصلاً موافق نیستم (۰) تا کاملاً موافقم (۴) نمره‌گذاری می‌شوند. ترس از شفقت به دیگران با زیر مؤلفه‌های مثبت شفقت به خود، خود اطمینان‌بخشی (زیرمقیاس شکل‌های خود انتقادگری/خود اطمینان

لینک پرسشنامه‌های تحقیق در پیام‌رسان اجتماعی از طریق واتساپ به اشتراک گذاشته شد و سپس از افراد درخواست شد در صورت رضایت داشتن، جهت تکمیل پرسشنامه‌ها همکاری نمایند. این مقیاس براساس رهنمودهای لازم برای هنجاریابی ابزارها در فرهنگ‌های مختلف انجام شده است (گیلیمین، بامبردیر و بیتن^۱، ۱۹۹۳؛ جرسینگ، کاپلهرن و کلوزن^۲، ۲۰۱۰). بر این اساس، ابتدا نسخه اصلی مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت توسط چند نفر از اساتید و دانشجویان دکتری روانشناسی بالینی از انگلیسی به فارسی ترجمه شد. سپس دو نفر دیگر از متخصصان بهداشت روان که به زبان انگلیسی و فارسی مسلط بودند آن را از فارسی به انگلیسی ترجمه کردند. در مرحله بعد، ترجمه نهایی توسط نویسندگان برای قابل فهم بودن مقیاس بررسی شد. همچنین، در یک مطالعه مقدماتی مقیاس روی ۱۰ نفر اجرا شد و مشکلات سؤال‌ها اصلاح شدند. شرکت‌کنندگان در این مطالعه ابزارهای نسخه کوتاه تجدیدنظر شده مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت، ذهن آگاهی شناختی عاطفی تجدیدنظر شده و ترس از شفقت به دیگران را تکمیل کردند. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۵ و نرم‌افزار Lisrel نسخه ۸/۸ تحلیل شدند. به منظور تحلیل داده‌ها از روش آمار توصیفی و همبستگی پیرسون و همچنین روش آلفای کرونباخ به منظور بررسی همسانی درونی، استفاده شد.

ابزار

^۱- Guillemín, Bombardier & Beaton

^۲- Gjersing, Caplehorn & Clausen

^۳- Compassionate Love Scale for Humanity

^۴- Fears of Compassion

کامار، گیرسن و لرنسو، ۲۰۰۷). همسانی درونی با استفاده از آلفای کرونباخ در دو نمونه در یک پژوهش به ترتیب ۰/۷۴ و ۰/۷۷ بدست آمد (فیلدمن و همکاران، ۲۰۰۷؛ کتاک^۵، ۲۰۱۲). همین‌طور با سایر ابزارهای توجه آگاهی (مقیاس‌های توجه آگاهی فرایبورگ، آگاهی توجه) و انعطاف‌پذیری شناختی همبستگی مثبت داشت که نشان‌دهنده روایی همگرایی و با نشانه‌های افسردگی و اضطراب، بازداری فکر، نشخوار فکری، نگرانی و اجتناب تجربه‌ای همبستگی منفی داشت که نشان‌دهنده روایی واگرایی آن بود (فیلدمن و همکاران، ۲۰۰۷).

یافته‌ها

این مطالعه روی ۵۱۰ نفر از جمعیت بزرگسال با میانگین سنی $29/64 \pm 8/03$ انجام شد. از این تعداد ۳۳۷ نفر (۶۶/۰۱٪) خانم و ۳۳۹ نفر (۶۶/۵٪) مجرد بودند. از نظر سطح تحصیلات ۲۰ نفر (۳/۹٪) زیر دیپلم، ۸۷ نفر (۱۷/۱٪) دیپلم، ۲۰۸ نفر لیسانس (۴۰/۸٪)، ۱۶۸ نفر فوق لیسانس (۳۲/۹٪) و ۲۷ نفر (۵/۳٪) دکتری داشتند.

بخشی)، عشق شفقت‌ورزانه و بعد نزدیکی و وابستگی دلبستگی، همبستگی منفی و با زیر مؤلفه‌های منفی شفقت به خود، بعد مضطرب دلبستگی، اضطراب، استرس، افسردگی همبستگی مثبت داشت. در مطالعه گیلبرت و همکاران (۲۰۱۱) آلفای کرونباخ مقیاس ترس از شفقت به خود در دانشجویان و درمانگران به ترتیب ۰/۸۴ و ۰/۷۸ گزارش شده است. (گیلبرت، سوئن، ماتوس و ریویس^۱، ۲۰۱۱). در ایران خانجانی و همکاران در مطالعه‌ی بر روی پرستاران، ساختار تک عاملی مقیاس ترس از شفقت به دیگران تأیید کردند. همسانی درونی به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۵ و ضریب پایایی به روش بازآزمایی ۰/۷۹ گزارش شد. (خانجانی، فروغی، طهماسبی، باوفا، جابر قادری و رفیعی^۲، ۱۳۹۹).

مقیاس توجه آگاهی عاطفی و شناختی تجدیدنظر شده^۳ (CAMS-R): مقیاس توجه آگاهی عاطفی و شناختی تجدیدنظر شده در سال ۲۰۰۷ توسط فیلدمن و همکاران طراحی شده است (فیلدمن، هایس، کامار و گیرسن و لرنسو^۴، ۲۰۰۷). نسخه اصلی مقیاس توجه آگاهی عاطفی و شناختی توسط کومار، فیلدمن و هایس در سال ۲۰۰۵ ساخته شده است که دارای ۱۸ سؤال بود. نسخه تجدید نظر شده توجه آگاهی شناختی و عاطفی شامل ۱۲ سؤال و ۴ زیر مقیاس توجه، تمرکز بر حال، آگاهی و پذیرش/غیر قضاوتی بودن نسبت به افکار و احساسات است. سؤال‌ها برحسب مقیاس لیکرت ۴ درجه‌ای از ۱ (بندرت/اصلاً) تا ۴ (تقریباً) نمره‌گذاری می‌شوند. در پژوهش فیلدمن و همکاران (۲۰۰۷) ساختار چهار عاملی ابزار از برازش مناسبی برخوردار بود (فیلدمن، هایس،

^۱- Gilbert, McEwan, Matos & Ravis

^۲- Khanjani, Foroughi, Tahmasebi, Bavafa, Jaberghaderi & Rafiee

^۳- Cognitive and Affective Mindfulness Scale-Revised

^۴- Feldman, Hayes, Kumar, Greeson & Laurenceau

^۵- Catak

جدول ۱ میانگین، واریانس همبستگی هر سؤال با نمره کل و ضریب آلفا در صورت حذف آیتم

آیتم‌ها	میانگین مقیاس در صورت حذف آیتم	واریانس مقیاس در صورت حذف آیتم	همبستگی آیتم‌ها با نمره کل	آلفای کروناخ در صورت حذف آیتم
A01	۳۶/۷۳	۹۳/۷۶۶	۰/۵۱۹	۰/۸۷۴
A02	۳۶/۴۶	۹۴/۵۱۲	۰/۴۸۳	۰/۸۷۷
A03	۳۶/۷۶	۹۲/۴۹۱	۰/۵۹۲	۰/۸۶۷
A04	۳۷/۱۴	۸۸/۱۱۵	۰/۶۶۳	۰/۸۶۱
A05	۳۶/۹۹	۸۷/۳۹۷	۰/۷۰۱	۰/۸۵۸
A06	۳۶/۷۱	۸۹/۲۷۷	۰/۶۳۵	۰/۸۶۴
A07	۳۶/۳۷	۹۰/۹۳۸	۰/۶۴۹	۰/۸۶۳
A08	۳۷/۲۱	۹۰/۲۰۸	۰/۶۴۷	۰/۸۶۳
A09	۳۷/۱۴	۸۸/۸۷۳	۰/۷۰۱	۰/۸۵۸

همسانی درونی به روش آلفای کروناخ برابر با ۸۷/۸ است؛ و همان‌طور که جدول ۱ نشان می‌دهد همه آیتم‌ها در صورت حذف باعث کاهش میزان آلفا می‌شوند که نشان دهنده این است که آیتم‌ها مناسب هستند. جدول ۲

همبستگی مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت را با ترس از شفقت به دیگران و ذهن‌آگاهی شناختی عاطفی تجدیدنظر شده را نشان می‌دهد.

جدول ۲ همبستگی مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت، پرسشنامه ترس از شفقت به دیگران و ذهن‌آگاهی شناختی عاطفی تجدیدنظر شده

متغیر	ذهن‌آگاهی	ترس از شفقت به دیگران	مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت
ذهن‌آگاهی	۱		
ترس از شفقت به دیگران	۰/۴۵*	۱	
مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت	۰/۱۳۹**	۰/۱۲۶**	۱

$p < 0.001$ * $p < 0.005$ **

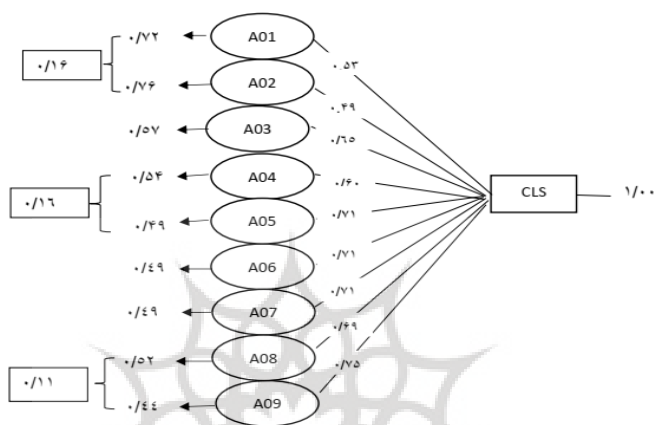
نتایج جدول ۲ نشان داد که مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت با مقیاس‌های ذهن‌آگاهی شناختی عاطفی همبستگی مثبت (۰/۱۳) و با ترس از شفقت نسبت به دیگران همبستگی منفی داشت (۰/۱۲-). جدول ۳ شاخص‌های برازش مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت را نشان می‌دهد.

جدول ۳ شاخص‌های برازش مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت

شاخص‌های برازش	χ^2	درجه آزادی	آماره خی دو	سطح معناداری	GFI	NFI	CFI	RAMSE
تک عاملی	۱۳۶/۹۵	۲۷	۵/۰۷	$p < 0.001$	۰/۹۴	۰/۹۷	۰/۹۷	۰/۰۸۹

همان‌طور که در جدول ۳ نشان داده شده است شاخص‌های مربوط به تحلیل عاملی تأییدی سطح معناداری مطلوبی داشتند و مدل تک عاملی بعد از اصلاح از برازش خوبی برخوردار بود ($p < ۰/۰۰۱$, $df = ۲۴$, $۴۸/۶۷$)

همان‌گونه که در شکل ۱ مشاهده می‌شود بار عاملی سؤالات بیشتر از ۰/۴۹ است که نشان‌دهنده مطلوبیت بار عاملی است؛ چرا که حداقل مقدار قابل پذیرش بار عاملی ۰/۳۲ است.

Chi-square=۰/۰۴۵, p-value=۰/۰۰۲۰۸, p-value=۲۴, df= ۴۸/۶۷

شکل ۱ تحلیل عاملی تأییدی برای مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت آمیز نسبت به بشریت

همکاران، ۲۰۲۰). همسانی درونی مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت آمیز نسبت به بشریت مناسب بود و آلفای کرونباخ آن ۸۷/۸ بدست آمد. این نتایج با آلفای کرونباخ فرم بلند ۲۱ سؤالی و فرم کوتاه تجدیدنظر شده که قابل قبول گزارش شدند همسو است (اسپریچر و فحر، ۲۰۰۵؛ چیسو و همکاران، ۲۰۲۰). در مطالعه فعلی همانند فرم تجدیدنظر شده مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت آمیز نسبت به بشریت سؤالات از روایی محتوایی مناسبی برخوردار بودند و همه سؤالات بر روی عشق شفقت آمیز متمرکز هستند. در پژوهش فعلی برای بررسی روایی همگرا از پرسشنامه ذهن آگاهی شناختی عاطفی تجدیدنظر استفاده شد که نتایج نشان داد بین ذهن آگاهی و عشق شفقت آمیز نسبت

همان‌گونه که در شکل ۱ مشاهده می‌شود بار عاملی سؤالات بیشتر از ۰/۴۹ است که نشان‌دهنده مطلوبیت بار عاملی است؛ چرا که حداقل مقدار قابل پذیرش بار عاملی ۰/۳۲ است.

بحث

این مطالعه با هدف تعیین ویژگی‌های روانسنجی نسخه فارسی کوتاه تجدیدنظر شده مقیاس عشق شفقت آمیز نسبت به بشریت انجام شد. یافته‌ها نشان داد که مقیاس کوتاه تجدیدنظر شده عشق شفقت آمیز نسبت به بشریت دارای ساختار تک عاملی و با ویژگی‌های روانسنجی مناسبی است که همسو با فرم اصلی و فرم کوتاه تجدیدنظر شده است (اسپریچر و فحر، ۲۰۰۵؛ چیسو و

اصلی که نشان داد عشق شفقت‌آمیز ارتباط منفی با عاطفه منفی و اضطراب دارد هماهنگ است (چیزی و همکاران، ۲۰۲۰). در تبیین این یافته طبق مطالعات گیلبرت می‌توان گفت تجربه‌های مهربانی و ایمنی با مراقبان اصلی منجر به شکل‌گیری احساسات ایمنی، مهربانی و عطف می‌شود. این تجربیات باعث می‌شود که نوزاد تازه متولد شده بتواند ظرفیت خود شفقتی را کسب کند و این ظرفیت امکانی برای فرد فراهم می‌کند که نسبت به دیگران شفقت داشته باشد. بر این اساس، هنگامی که افراد در محیط‌های پر از درگیری مورد غفلت قرار می‌گیرند یا رشد می‌کنند، ظرفیت شفقت برای خود محدود می‌شود. بعلاوه، آن‌ها انتقادات و سرزنش‌های مراقبین را درونی کردند. آن‌ها ترس از شفقت به خود و شفقت نسبت به دیگران را پرورش می‌دهند؛ زیرا احساس محبت و عطف در این افراد احساس خشم، ناراحتی و احساسات فراموش شده را برمی‌انگیزد و به این ترتیب ترس از شفقت به خود منبعی برای ترس از شفقت به دیگران می‌شود (گیلبرت، ۲۰۱۰؛ گیلبرت، ۲۰۱۴)؛ بنابراین این افراد نمی‌توانند از عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت برخوردار باشند.

نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه‌ی ما نشان داد که مقیاس عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت، از ویژگی‌های روانسنجی مناسبی در جمعیت ایرانی برخوردار است و می‌توان در حیطه‌های پژوهشی و درمانی از آن استفاده نمود. این مطالعه دارای محدودیت‌هایی بود. اول اینکه نمونه‌گیری در دسترس قابلیت تعمیم‌پذیری یافته‌ها را ضعیف می‌کند. دوم اینکه این مطالعه براساس پرسشنامه‌های خود گزارشی و یک بررسی آنلاین از طریق واتساپ بود. در نهایت اینکه این

به بشریت همبستگی مثبت و معناداری وجود دارد. این یافته همسو با مطالعه فرم بلند مقیاس است که گزارش کرد مقیاس تجدیدنظر شده عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشری با حمایت اجتماعی، رفتارهای داوطلبانه، دین‌داری و معنویت رابطه مثبتی دارد (اسپریچر و فحر، ۲۰۰۵). همچنین در فرم تجدیدنظر شده همبستگی مثبتی بین عشق شفقت‌آمیز و عزت نفس، عاطفه مثبت و رضایت از زندگی بدست آمد که با مطالعه حاضر در یک راستا بودند (چیزی و همکاران، ۲۰۲۰). ذهن آگاهی به صورت معطوف کردن توجه به شیوه‌ای خاص تعریف شده است و دارای سه ویژگی متمرکز بر زمان حال، هدفمند و غیر قضاوتی است (کابات زین و هان، ۲۰۰۹). ذهن آگاهی نه تنها شامل توجه شناختی بلکه علاقه‌مندی صمیمانه و مهربان به تجربه کنونی خود را نیز در برمی‌گیرد (فروغی، خانجانی، رفیعی و طاهری، ۲۰۲۰). یکی از مؤلفه‌های شفقت به خود ذهن آگاهی است؛ بنابراین این یافته را می‌توان این طور تبیین کرد که افزایش ذهن در افراد باعث شفقت به خود می‌شود و این منبع شفقت به خود در عین حال ظرفیت افراد را برای شفقت به دیگران و عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت بالا می‌برد (گیلبرت، ۲۰۱۰).

در این مطالعه روایی واگرا با استفاده از پرسشنامه ترس از شفقت به دیگران بررسی شد. براساس نتایج، ترس از شفقت به دیگران رابطه منفی با میزان عشق شفقت‌آمیز نسبت به بشریت داشت که نشان دهنده آن است کسانی که نمی‌توانند نسبت به دیگران شفقت داشته باشند و از نشان دادن شفقت ترس دارند نمی‌توانند عشق شفقت-آمیزی نسبت به بشریت داشته باشند. این یافته با مطالعه

¹- Kabat-Zinn & Hanh

²- Gilbert

- Feldman G, Hayes A, Kumar S, Greeson J, Laurenceau J-P. (2007). Mindfulness and emotion regulation: The development and initial validation of the Cognitive and Affective Mindfulness Scale-Revised (CAMS-R). *Journal of psychopathology and Behavioral Assessment*, 29(3), 177.
- Foroughi A, Khanjani S, Rafiee S, Taheri AA. (2020). Self-compassion: conceptualization, research, and interventions (Brief review). *Shenakht journal of psychology & psychiatry*, 6(6), 77-87. (In Persian)
- Gilbert P, McEwan K, Matos M, Rivis A. (2011). Fears of compassion: Development of three self-report measures. *Psychology and Psychotherapy: Theory, research and practice*, 84(3), 239-255.
- Gilbert P. (2010). Compassion focused therapy: A special section. *International Journal of Cognitive Therapy*.
- Gilbert P. (2014). Compassion-focused therapy: Preface and introduction for special section. In *Wiley Online Library*, 53, 1-5.
- Gjersing L, Caplehorn JR, Clausen T. (2010). Cross-cultural adaptation of research instruments: language, setting, time and statistical considerations. *BMC medical research methodology*, 10(1), 1-10.
- Guillemin F, Bombardier C, Beaton D. (1993). Cross-cultural adaptation of health-related quality of life measures: literature review and proposed guidelines. *Journal of clinical epidemiology*, 46(12), 1417-1432.
- Hwang JY, Plante T, Lackey K. (2008). The development of the Santa Clara brief compassion scale: An abbreviation of Sprecher and Fehr's compassionate love scale. *Pastoral Psychology*, 56(4), 421-428.
- Janicke SH, Oliver MB. (2017). The relationship between elevation, connectedness, and compassionate love in meaningful films. *Psychology of Popular Media Culture*, 6(3), 274.
- Kabat-Zinn J, Hanh N. (2009). *Full catastrophe living: Using the wisdom of your body and mind to face stress, pain, and illness*: Delta.

مطالعه بر روی جمعیت کلی بررسی شد. مطالعات آینده می‌توانند این پژوهش را در نمونه‌های خاص بررسی کنند.

سپاسگزاری

بدین وسیله از کلیه افرادی که در انجام این پژوهش ما را یاری نمودند، صمیمانه تقدیر و تشکر می‌گردد. این پژوهش به‌عنوان بخشی از طرح مصوب دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه با کد اخلاق IR.KUMS.REC.1399.571 انجام شد.

References

- Brody S, Wright SC, Aron A, McLaughlin-Volpe T. (2008). Compassionate love for individuals in other social groups.
- Catak PD. (2012). The Turkish version of the cognitive and affective mindfulness scale-revised.
- Chiesi, F, Lau C, Saklofske DH. (2020). A revised short version of the compassionate love scale for humanity (CLS-H-SF): evidence from item response theory analyses and validity testing. *BMC psychology*, 8(1), 1-9.
- Collins NL, Kane HS, Metz MA, Cleveland C, Khan Winczewski L, Bowen J, Prok T. (2014). Psychological, physiological, and behavioral responses to a partner in need: The role of compassionate love. *Journal of Social and Personal Relationships*, 31(5), 601-629.
- Eldor L, Shoshani A. (2016). Caring relationships in school staff: Exploring the link between compassion and teacher work engagement. *Teaching and Teacher Education*, 59, 126-136.
- Fehr B, Harasymchuk C, Sprecher S. (2014). Compassionate love in romantic relationships: A review and some new findings. *Journal of Social and Personal Relationships*, 31(5), 575-600.
- Fehr B, Sprecher S. (2013). *Compassionate love: What we know so far*.

- Khanjani S, Foroughi AA, Tahmasebi A, Bavafa A, Jaberghaderi N, Rafiee S. (2020). Factorial structure and construct validity of an Iranian version of the fear of compassion scale: A study in nurses. *Iranian Journal of Nursing and Midwifery Research*, 25(6), 490. (In Persian)
- MacBeth A, Gumley A. (2012). Exploring compassion: A meta-analysis of the association between self-compassion and psychopathology. *Clinical psychology review*, 32(6), 545-552.
- Mersin S, Ibrahimoglu O, Caglar M, Akyol E. (2020). Compassionate love, burnout and professional commitment in nurses. *Journal of Nursing Management*, 28(1), 72-81.
- Monin JK, Schulz R, Feeney BC. (2015). Compassionate love in individuals with Alzheimer's disease and their spousal caregivers: Associations with caregivers' psychological health. *The Gerontologist*, 55(6), 981-989.
- Reis HT, Maniaci M R, Rogge RD. (2014). The expression of compassionate love in everyday compassionate acts. *Journal of Social and Personal Relationships*, 31(5), 651-676.
- Saunders W. (2013). Love+ compassion= community. Growing compassionate love in Communities. In: YMCA of Metropolitan: Los Angeles.
- Smith GT, McCarthy DM, Anderson KG. (2000). On the sins of short-form development. *Psychological assessment*, 12(1), 102.
- Sprecher S, Fehr B. (2005). Compassionate love for close others and humanity. *Journal of social and personal relationships*, 22(5), 629-651.
- Strauss C, Taylor BL, Gu J, Kuryken W, Baer R, Jones F, Cavanagh K. (2016). What is compassion and how can we measure it? A review of definitions and measures. *Clinical psychology review*, 47, 15-27.
- Van Dierendonck D, Patterson K. (2015). Compassionate love as a cornerstone of servant leadership: An integration of previous theorizing and research. *Journal of Business Ethics*, 128(1), 119-131.
- Wanous JP, Reichers AE, Hudy MJ. (1997). Overall job satisfaction: how good are single-item measures? *Journal of applied Psychology*, 82(2), 247.